

**RECONVERSIA ȘI REFUNCȚIONALIZAREA TERENULUI ÎN
JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GĂRII,
mun. Sfântu Gheorghe, jud. Covasna**

STUDIU PEISAGISTIC

BENEFICIAR: **MUNICIPIUL SFANTU GHEORGHE**

PROIECTANT GENERAL: **SC TERRA INVEST MANAGEMENT SRL**

PROIECTANT DE SPECIALITATE: **MBA URBANPRO SRL**

DEC 2018

CONTINUTUL DOCUMENTATIEI

PIESE SCRISE

MEMORIU GENERAL

1. INTRODUCERE
 - 1.1. DATE DE RECUNOASTERE A DOCUMENTATIEI
 - 1.2. OBIECTUL STUDIULUI
2. ANALIZA
 - 2.1. EVOLUTIE
 - 2.2. RELATII IN TERITORIU
 - 2.3. INTRAVILAN EXISTENT
 - 2.4. RELIEFUL
 - 2.5. HIDROGRAFIA
 - 2.6. CLIMA
 - 2.7. SOLURILE
 - 2.7.1. STRUCTURA GEOLOGICA SI ROCILE MAMA DE SOL
 - 2.7.2. CARACTERIZAREA PEDOLOGICA
 - 2.8. FLORA SI FAUNA
 - 2.8.1. FLORA
 - 2.8.2. FAUNA
 - 2.9. RESURSE NATURALE
 - 2.10. TIPOLOGII DE PEISAJ
 - 2.10.1. PEISAJE NATURALE
 - 2.10.2. PEISAJE ANTROPICE
 - 2.11. RISCURI NATURALE
 - 2.12. PATRIMONIUL NATURAL
 - 2.13. CONTEXTUL LOCAL AL DEZVOLTARII
3. SINTEZA ANALIZEI
 - 3.1. VALORI DE PEISAJ
 - 3.2. DISFUNCTII
4. CONCLUZII SI PROPUNERI

PIESE DESENATE

1. INCADRARE IN TERITORIU
2. INCADRARE IN PUG
3. SITUATIA EXISTENTA
4. PROPUNERI PEISAGISTICE

Proiectant de specialitate:

Urb. Mihai Mardale

1. INTRODUCERE

1.1. DATE DE RECUNOASTERE A DOCUMENTATIEI

Denumirea lucrării: **Studiu de fundamentare peisagistică pentru “RECONVERSIA SI REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI IN JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GARII”**

Beneficiar: **MUNICIPIUL SFANTU GHEORGHE**

Proiectant general: **SC TERRA INVEST MANAGEMENT SRL**

Proiectant studiu peisagistică: **MBA URBANPRO SRL**

Data elaborării documentatiei: decembrie **2018**

1.2. OBIECTUL STUDIULUI

Studiul peisagistic pentru suprafața de teren sudată are ca scop analiza-diagnostic a patrimoniului natural, antropic și a peisajului și propunerea unui set de măsuri corelate, de protecție, conservare și utilizare a acestora în corelare cu obiectivele de conservare integrată și de dezvoltare durabilă a sitului. Conservarea și protejarea zonelor și peisajelor cu valoare deosebită, este parte integrală, de importanță majoră, a procesului de dezvoltare durabilă a teritoriului în general, respectiv a unităților administrativ teritoriale componente în particular.

Valorile de patrimoniu natural, cultural și peisaj reprezintă o resursă sustenabilă, cu rol major în consolidarea identității naționale, regionale și locale.

Studiul formulează direcții corelate de acțiune la nivel zonal și local, din perspectiva integratoare a resurselor naturale, culturale și peisajere, făcând legătura cu alte domenii majore de acțiune și stabilind obiective corelate de dezvoltare teritorială.

Studiul Amenajare peisagistică și spații verzi are ca scop principal analiza peisajului prin sublinierea componentei sale naturale – spațiile verzi, identificarea valorilor de peisaj și a peisajelor fragile și propunerea de recomandări cu privire la dezvoltarea sustenabilă a acestuia în concordanță cu direcțiile strategice de dezvoltare a municipiului Sfântu Gheorghe.

Peisajul este definit prin Convenția Peisajului de la Florența ca parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani. Acesta este o structură socială cu scopuri economice pe un suport care a fost natural sau o realitate la definirea căreia participă deopotrivă natura și spiritul uman. Domeniul urbanismului și amenajării teritoriului tratează peisajul ca proces de interpretare calitativă a locurilor întotdeauna relaționat cu elementul uman și sintetizat ca: mod de percepție a lumii și construcție mentală, produs social, cultural și experiență vizuală, structură dinamică, ca rezultat diferit de la un individ la altul.

Analizând aceste definiții putem afirma că peisajul este definit de relația dintre cadrul natural și cel construit, dintre om, cadrul de viață și activitățile pe care acesta le desfășoară în mediul sau înconjurător, cu un caracter puternic subiectiv.

Obiectivul lucrării îl constituie elaborarea unui studiu de peisaj care să orienteze dezvoltarea localității și pregătirea procesului de investiții.

2. ANALIZA PEISAJULUI

2.1. EVOLUTIE

Prima atestare documentară este din anul 1332, însă descoperirile arheologice fac dovada existenței umane încă din neolitic (Noua, Monteoru, Schneckenberg), apoi din epoca bronzului și a culturii Santana de Mures-Cerneahov, săpăturile din 1883 făcute în locul numit Dealul Fragilor atestând acest lucru. Tot aici au fost descoperite în 1943

doua morminte, unul de inhumatie si altul de incineratie, apartinand epocii dacice. În anul 1946, sapaturile facute pe malul stang al paraului Debren[5] au scos la lumina resturi de constructii din zid de piatra si mortar, fragmente de caramida si tigla, obiecte de ceramica si morminte de incineratie din epoca romana. Pe malul paraului Porumbele s-a descoperit ceramica si un pandantiv de bronz din secolul al IV-lea. La marginea sudica a turnului pe care se gaseste biserica fortificata reformata, au fost descoperite gropi circulare continand ceramica din secolul al X-lea.

Asezarea medievala Sfantu Gheorghe, amplasata pe un platou mai inalt, neinundabil, era un sat cu teritoriul construit axat, pe directia N-S, pe drumul de pe malul drept al Oltului (intre Brasov, Sfantu Gheorghe si Miercurea Ciuc) – strazile Ciucului si Kós Károly – si, pe directia E-V, pe cursul paraului Debren si pe strazile Oltului, 1 Decembrie 1918 (fosta Petőfi Sándor), Kossuth Lajos si Horia. Aceasta asezare avea o biserica construita pe deal in sec. XIV-XV (care mai tarziu va fi fortificata) si un targ amplasat la poalele acestui deal; ca toate asezarile secuiesti, satul avea pe platou doua artere principale in lungul carora erau construite locuintele – strazile Daczo si Bisericii – care porneau din actuala Piata Kálvin.

La sfarsitul secolului XVII (1690), targul de animale a fost mutat din Campul Targului (Vásármezeje) intr-un spatiu mai mare situat in zona mlastinoasa din sudul orasului, amplasamentul noului targ fiind, de asemenea, pe drumul N-S din lungul Oltului. În 1750, targul de produse, tinut anterior in Piata Kálvin, a fost mutat in acelasi loc. În 1764 s-a amplasat in apropiere Regimentul secuiesc de husari, cu constructiile necesare acestuia.

Deplasarea marginii de sud a satului – devenit targ – a condus la aparitia unor noi artere: strazile Váradi József, Piata Libertatii si 1 Decembrie 1918 (fosta Petőfi Sándor); tot in aceasta perioada a aparut, probabil, si strada Pescarilor, care lega targul de malul Oltului.

Zona centrala a municipiului Sfantu Gheorghe a fost constituita in jurul targurilor ce se aflau pe locul actualului Parc Elisabeta (Piata Libertatii). În harta din 1773 se poate observa o conturare a pietei targului, prin construirea de locuinte pe laturile de est si nord ale acesteia; pot fi identificate in plan actualele strazi Gróf Mikó Imre, 1 Decembrie 1918 (fosta Petőfi Sándor) care, impreuna cu piata targului, delimiteaza „inima orasului”.

Cazarma Regimentului Secuiesc de Husari, construita de administratia austriaca in anii 1820-1821, este prima constructie oficiala din noul centru al orasului; accesul principal in cazarma dinspre artera de circulatie Brasov – Sfantu Gheorghe – Miercurea Ciuc indica importanta acestui drum pentru dezvoltarea orasului. La capatul sudic al pietei, pe terenul ocupat azi de biserica romano-catolica Sf. Josif, s-a construit intre 1762-1764, la initiativa regimentului de husari aflat sub comanda colonelului Hegedűs, o biserica din lemn. Aceasta va fi inlocuita de o cladire de caramida in 1832-1834, care va fi extinsa intre 1895-1902 cu transept si absida, pentru a deveni edificiul actual.

La jumatatea secolului al XIX-lea, se desfiinteaza targul de animale, care este transformat in gradina publica (realizare inceputa probabil la 1855 si continuata in mai multe etape pana la jumatatea secolului XX). Se construiesc cladiri administrative (sediul Scaunului, Str. Gábor Áron nr. 14; Casa breslelor orasului si Bazarul, Piata Libertatii nr. 2; Primaria – astazi Teatrul "Tamási Áron", Piata Libertatii nr.1; Liceul confesional, astazi Liceul "Székely-Mikó", Str. Gróf Mikó Imre nr. 1); se construiesc locuinte ale familiilor bogate (cea mai cunoscuta este Casa Fogolyán, Piata Libertatii nr. 4). Targul a persistat in centru pana in anul 1934, cand a fost mutat in prelungirea strazii Bisericii, pentru un sfert de secol, dupa care piata a ocupat locul pe care se gaseste si astazi.

În 1880 Sf. Gheorghe a inglobat satul Szemerja, astazi cartier al orasului si purtand acelasi nume. Primele intreprinderi au aparut relativ tarziu. În 1879 a fost construita prima fabrica de textile, iar in 1899 a fost inaugurata fabrica de tigarete. În 1877 a inceput electrificarea orasului, operatiune finalizata in 1907. În 1891, odata cu terminarea tronsonului pana la Sfantu Gheorghe al caii ferate Brasov–Targu Secuiesc, orasul a fost

racordat la rețeaua feroviara. La 4 aprilie 1897 a fost data în folosință calea ferată Sfântu Gheorghe–Miercurea Ciuc, astfel încât orașul Sf. Gheorghe a devenit nod feroviar.

În perioada 1947-1968, când Republica Populară Română (din 1965, Republica Socialistă România) a avut organizarea administrativ-politică în regiuni și raioane, orașul Sfântu Gheorghe a fost reședința raionului eponim; în toată această perioadă, schimbările care s-au produs nu au condus la apariția unor elemente noi. La sfârșitul sec. XIX apar două planuri topografice, planul din 1872 și planul din 1897, ce pot fi luate ca referință în analiza zonei studiate.

A doua ridicare topografică militară austriacă – ridicarea Francisco-Iosefina (1872) reprezintă mai exact decât harta din 1773 rețeaua strădală și clădirile existente; piața târgului este bine conturată, parcelele neputând fi însă identificate. În planul din 1897 sunt reprezentate cu acuratețe limitele parcelelor.

Se poate observa diferența între parcelele pe care sunt realizate construcții, fie cu destinație publică (administrativă, comercială, militară, culturală), fie construcții pentru locuire cu un standard ridicat (de dimensiuni mari) și cele care au construcții cu funcțiune mixtă (locuire și parter comercial), servicii (hanuri și hoteluri) și locuire (locuințe unifamiliale, locuințe de raport), acestea din urmă având o deschidere de dimensiuni mici la stradă și o desfasurare a lotului pe adâncime.

Este probabil că tot modelul orașului austro-ungar a condus la organizarea, în locul târgului orașului, a spațiului plantat central, alături de care au fost amplasate, în timp, alte clădiri cu funcțiuni reprezentative: biserica catolică, Muzeul Secuiesc s.a. Astfel, aspectul actual al unei mari părți din centrul nou al orașului se datorează construcțiilor din ultima parte a secolului XIX și de la începutul secolului XX.

În Planul militar din 1937 nu se observă schimbări la nivelul tramei stradale, iar la nivelul parcelelor nu există modificări majore. În anul 1939 este elaborat planul de sistematizare și extindere a orașului.

Este de amintit faptul că la Sfântu Gheorghe a activat arh. Kós Károly (1883-1977), absolvent al Universității din Budapesta (1907), membru al Uniunii Arhitecților din R.S.R.. Acesta a studiat arhitectura populară secuiască, creând într-un stil pe care îl denumește „arhitectura secuiască”, stil care poate fi integrat curentului „arhitecturii maghiare de la schimbarea secolului”; în creațiile sale se regăsesc influențe ale stilurilor naționale ale sfârșitului de secol, în special ale stilului Secession vienez.

După 1947, orașul a fost restructurat: în perioada 1948-1990 se intervine la nivel urbanistic asupra orașului și se fac modificări conforme cu modelul de gândire al epocii, prin documentații denumite Schițe de Sistematizare și Detalii de Sistematizare; acestor acțiuni i se adaugă schimbarea – din nou – a denumirilor strazilor.

După 1960, s-au realizat cartiere de locuințe colective pe axul de dezvoltare N-S, urmate de organizarea centrului civic, ca urmare a statutului de reședință a Județului Covasna obținut de oraș în 1968.

La sfârșitul anilor 1970 începe acțiunea de distrugere a clădirilor vechi valoroase situate în principalele orașe ale țării, însă în municipiul Sfântu Gheorghe transformările au afectat numai partea de vest a zonei studiate; în același timp, atitudinea de ignorare a clădirilor istorice a condus, în timp, la deprecierea acestora.

În 1968, în cadrul reorganizării administrativ-teritoriale a României, Sfântu Gheorghe a devenit reședință de județ, iar în 1982 municipiu.

După 1990, în special în partea de est a zonei centrale, sunt amplasate clădiri noi pentru funcțiunile deficitare, cum este cazul bancilor și clădirilor de birouri, contribuind la deprecierea și mai gravă a aspectului zonei centrale, prin lipsa de control asupra volumelor noi. În paralel, se modernizează parțial fondul construit vechi, deseori în mod inadecvat, fără respect față de substanța originară a clădirilor. Se pot remarca mai multe direcții de acțiune: revenirea la unele dintre denumirile strazilor dinainte de anul 1918; începerea programului de renovare și refuncționalizare a spațiilor plantate din centrul

orasului; inceperea programului de amenajare complexa a centrului orasului, incepand cu sistemul de circulatie pietonala si cu refunctionalizarea unor spatii urbane decazute; luarea in considerare cu respect a celor mai multe dintre cladirile vechi din centrul istoric al municipiului; amplasarea in centru a unei statui cu semnificatie istorica.

2.2. RELATII IN TERITORIU

Incadrarea in retea de localitati

Orase din judetul Covasna apropiate sunt:

- Targul Secuiesc – 35 km;
- Baraolt – 54 km;
- Covasna – 34 km;
- Intorsura Buzaului – 41km;

Distante pana la principali poli de dezvoltare

- Bucuresti – 215 km;
- Brasov – 36km;
- Cluj Napoca - 273km;

Accesul

Accesul in teritoriu se face prin cai rutiere.

- Din Nord: urmeaza drumul European E578 (DN12) dinspre Bistrita – Reghin – Gheorgheni – Miercurea Ciuc.
- Din Est: urmeaza drumul National DN11/13e dinspre Brasov – Onesti – Targu Secuiesc.
- Din Vest: urmeaza drumul National DN13e care face legatura cu drumul European E60 dinspre Franta – Elvetia – Austria – Ungaria – Oradea – Cluj Napoca – Sighisoara.
- Dinspre Sud: urmeaza drumul European E578 (DN11) dinspre Brasov.

Fiind un oras destul de mic atat ca suprafata, cat si ca populatie, amplasat intr-o regiune montana, accesul este putin mai dificil, cel mai accesibil fiind dinspre Brasov (sud).

Orasul Sfantu Gheorghe nu este un nod feroviar al tarii, dar zilnic exista mai multe trenuri care fac legatura cu principalele orase din Romania. Cele mai importante rute feroviare care trec prin Sfantu Gheorghe sunt:

- Brasov – Sfantu Gheorghe – Miercurea Ciuc – Bacau – Suceava
- Bucuresti – Brasov – Sfantu Gheorghe – Miercurea Ciuc – Beclean – Jibou – Baia Mare – Satu Mare
- Bistrita – Miercurea Ciuc – Sfantu Gheorghe – Brasov – Bucuresti
- Oradea – Cluj Napoca – Miercurea Ciuc – Sfantu Gheorghe – Brasov
- Bucuresti – Ploiesti – Brasov – Sfantu Gheorghe – Miercurea Ciuc – Targu Mures si multe altele.

Orasul Sfantu Gheorghe nu dispune de aeroport international astfel ca cele mai apropiate aeroporturi sunt la Sibiu (170 km) si la Bucuresti (200 km).

Incadrarea sitului in teritoriul administrativ

Sfantu Gheorghe, resedinta si cel mai mare oras din Judetul Covasna este situata in partea centrala a Romaniei, in vestul judetului.

Situl se afla in partea estica a orasului, fiind delimitata in partea vestica de raul Olt si in partea estica de str. Locotentent Pius David (DN 12/E578).

Populatia unitatii administrativ-teritoriale

Conform recensamantului efectuat in 2011 populatia municipiului Sfantu Gheorghe se ridica la 56.006 locuitori, in scadere fata de recensamantul anterior din 2002, cand se inregistrasera 61.543 de locuitori. Majoritatea locuitorilor sunt maghiari (73,62%), cu o minoritate de romani(21,08%). Pentru 4,32% din populatie apartenenta etnica nu este cunoscuta. Din punct de vedere confesional majoritatea locuitorilor sunt reformati (35,67%),cuminoritati de romano-catolici(31,7%), ortodocsi (18,85%), unitarieni (5,49%) si evanghelici-luterani (1,2%). Pentru 4,59% din populatie nu este cunoscuta apartenenta confesionala.

2.3. INTRAVILAN EXISTENT

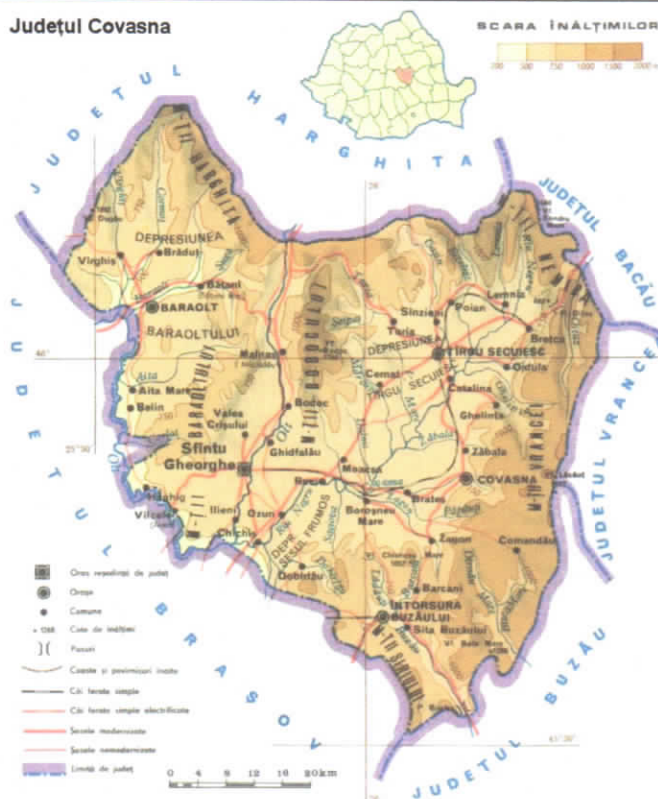
Conform datelor, ca marime orasul se incadreaza in categoria localitatilor medii cu un teritoriu administrativ de 7.292 ha. si o populatie de 56.006 locuitori.

Situl studiat se afla in intravilan in zona UTR 34. In vecinatatea sa se afla Gara Sfantu Gheorge, cartier de locuinte, podul peste raul Olt pe DN12

2.4. RELIEFUL

Municipiul Sfantu Gheorghe este situat in depresiunea Brasovului, pe ambele maluri ale Oltului, la o altitudine de 550 m. Se afla la intersectia catorva drumuri, cel mai important fiind DN12 ce leaga municipiul Brasov de municipiul Miercurea Ciuc. Conditiiile de relief si clima au oferit un cadru favorabil dezvoltarii acestei localitati.

Sfantu Gheorghe este situat in estul Transilvaniei, intr-o zona de relief de depresiune montana (Depresiunea Sfantu Gheorghe ocupand partea de nord a Depresiunii Brasov), din Carpatii Orientali. Muntii aflati in apropiere sunt Muntii Baraolt, Muntii Bodoc, Muntii Bretcu, Muntii Buzau, Muntii Întorsurii, Muntii Nemira si Muntii Vrancei. Altitudinea medie la care se afla orasul este de 560 m inaltime. Clima din orasul Sfantu Gheorghe este temperat-continentala rece cu diferente mari de temperatura intre vara si iarna, aici inregistrandu-se printre cele mai scazute temperaturi din Romania pe timp de iarna. Verile sunt calduroase si iernile geroase, iar temperatura medie anuala este de 7-8° C. Orasul Sfantu Gheorghe este traversat de raul Olt, unul dintre cele mai importante rauri din tara, pe teritoriul orasului fiind si doua lacuri mici in zona strazii Locotenent Paius David.

INCADRARE IN JUDET A MUNICIPIULUI SFANTU GHEORGHE HARTA GEOGRAFICA A JUDETULUI COVASNA

În funcție de unitățile de relief teritoriul sitului prezintă 3 categorii principale de peisaje:

Peisaj în trepte – zona de trecere de la terasa joasă la terasa înaltă se face în trepte ascendente, un rol important în configurarea reliefului având râul Olt, care drenează zonele înalte.

Peisaj în trepte

Peisajul aferent cursului de apa - de-a lungul vail raului Olt, cu malurile apx. uniforme, cotele fiind in general corespondente pe ambele maluri, cu perspective directionate si suprapunere de planuri prin cursul puternic meandrat, cu o anumita dinamica a peisajului datorata formatiunilor rezultate in urma actiunii cursului raului.

Peisajul aferent cursului de apa

Peisaj acvatic de lac – in centrul sitului, cu perspective deschise, un peisaj preponderent caracterizat prin oglinda de apa.

Peisaj acvatic

2.5. HIDROGRAFIA

Reteaua hidrografica este tributara raului Olt, ce strabate Municipiul de la nord- la sud prin partea de est a localitatii.

Municipiul Sfantu Gheorghe este amplasata pe malul drept si stang (situl) al raului Olt.

Raul Olt, curge pe depozitele de pietrisuri, bolovanisuri si nisipuri, care acumuleaza orizontul acvifer freatic cu cantitati insemnate de apa.

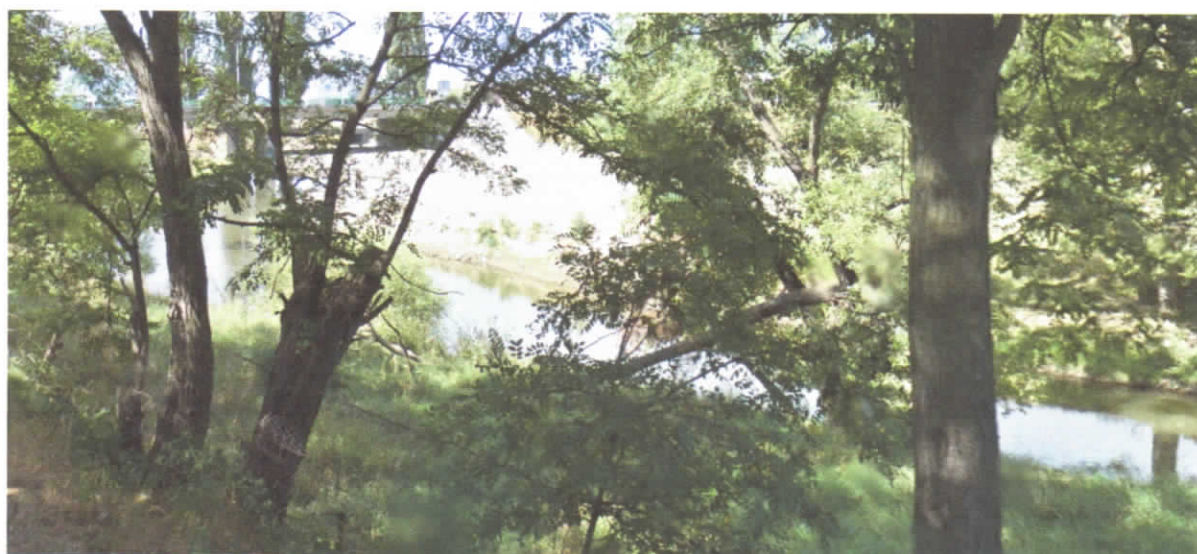
Prin raporturile care exista intre apa de suprafata si structura geologica subiacenta, raul Olt are un rol major in re folosirea rezervei de apa subterana a hidrostructurilor acvifere adiacente acestuia.

Pentru ca amplasamentul zonei de cercetare este sub influenta raului Olt, este necesara cunoasterea catorva elemente ale regimului hidrologic al acestei ape de suprafata.

Vaile din zona au un curs nepermanent, fara debit in perioadele secetoase, iar in timpul precipitatiilor extreme se manifesta fenomenul de inundabilitate in zonele unde terenul vicinal este la o cota joasa .

Din punct de vedere litologic malurile pun in evidenta formatiuni putin coezive, alcatuite din nisipuri si pietrisuri preponderent cuartifere. Granulele sunt rulate si sunt prinse intr-o matrice prafos argiloasa de culoare galbuie - vinetie.

Aceste formatiuni permit eroziunea laterala a malurilor cu precadere in perioadele de variatie rapida a nivelului apei.

Raul Olt, Municipiul Sfantu Gheorghe

2.6. CLIMA

Conform zonarii topoclimatice prezentata pe Harta topoclimatica a Romaniei, teritoriul administrativ al municipiului se incadreaza intr-un sector de clima temperat – continental,subtipul continental de tranzitie.

Caracteristicile elementelor climatice sunt determinate de catre un complex de factori, intre care se distinge pozitia sitului in cadrul regiunii si in cadrul vail raului Olt.

Manifestarile extreme ale unor elemente sau fenomene climatice, aduc de foarte multe ori prejudicii materiale, financiare, mai ales in agricultura, ramura a economiei care sufera de cele mai multe ori de pe urma calamitatilor climatice, dar si peisajului si umanitatii.

• **Radiatia globala solara** medie anuala este de 1450-1500 kWh/m², iar pe fondul unei nebulozitati reduse intre 5,2 si 5,6 zecimi, temperatura aerului in medie ridicata, ingheturile si brumele cu manifestare moderata, umezeala aerului si cantitatile de precipitatii in limite normale pentru o zona piemontana, cu o durata de stralucire a Soarelui de peste 2000 de ore anual, fac din acest areal un loc propice culturilor de leguminoase, cereale si pomi fructiferi.

• **Temperatura aerului** este elementul de la care nu se poate face abstractie, evolutia ei diurna, de la o zi la alta, de la o luna la alta sau de la un anotimp la altul, influentand viata si mediul ambiant. Cele mai intalnite fenomene sunt: temperaturile scazute, datorate valurilor de frig in timpul semestrului rece si cantitatile deficitare de precipitatii din semestrul cald care duc la accentuarea uscaciunii si secetei. Peste aceste riscuri majore se suprapun celelalte induse de alte fenomene meteorologice negative, iar asocierea cu lipsurile agrotehnicii moderne lasa culturile sub amprenta hazardului climatic.

Intotdeauna cand afluxul de apa - provenit din **precipitatii**, inundatii sau din panza freatica, nu poate fi evacuat de solul respectiv prin infiltrare, evaporare sau scurgere superficiala, terenul se inmlastineaza si uneori se saratureaza, atragand dupa sine fenomenele de uscare a arboretelor, in special in anii ploiosi cum a fost cazul in 2005. Ploile torentiale pot genera: eroziune torentiala in lungul raurilor ce se inscriu in areal, alunecari de teren reduse, procese de tasare si sufoziune, o multime de iazuri.

• **Regimul pluvial**

Media anuala, media lunara a precipitatiilor si necesarul de precipitatii, calculat dupa indicele „De Martonne” arata ca in zona se realizeaza conditii favorabile dezvoltarii plantelor, cantitatile de apa necesara fiind suficiente. Exceptie fac perioadele de deficit ce se realizeaza in lunile iulie, august, septembrie. Se intampla ca in unii ani cantitatile de precipitatii sunt abundente in perioadele de repaus vegetativ sau au consum de redus de apa.

In anii secetosii se intampla ca tocmai in perioadele de maxima activitate vegetala cantitatile de precipitatii sa fie foarte reduse (iulie – septembrie) si uneori incepand inca din luna mai.

Ploile cu caracter torential din timpul verii influenteaza in mod eronat calculul deficitului si excedentului de umiditate, pentru ca in mare masura apa din aceste ploi se scurge la suprafata solului pe terenurile ridicate, iar pe solurile podzolice cu orizont argilos se acumuleaza la suprafata, pierzandu-se apoi prin evaporare puternica in zilele calduroase, frecvente in acest anotimp. Pentru folosirea cu eficienta a acestor ploi torentiale, este necesara efectuarea unor araturi adanci de vara imediat dupa sau chiar concomitent cu recoltarea culturilor ce elibereaza devreme terenul.

Indicele de aciditate este corespunzator zonei respective, explicand in felul acesta formarea solurilor podzolice sau podzolate, formate sub asociatia de paduri de foioase.

Folosirea de culturi duble pe solurile podzolice, este impiedicata de debitul de mare de precipitatii ce se inregistreaza frecvent in perioada iulie – septembrie.

Culturile duble se pot obtine pe solurile nepodzolite si mai ales aluviale, cu conditia efectuarii intregului complex de masuri care sa impiedice, pierderea rezervei de umiditate prin evaporarea la suprafata solului. Grosimea stratului de zapada este suficienta in decursul perioadei de iarna, in majoritatea anilor.

Sunt insa si suprafete care raman pentru perioade mai lungi sau mai scurte neacoperite cu zapada ca urmare a spulberarii sau topirii ei in zilele in care temperaturile aerului sunt mai ridicate de 0 grade.

Se impune deci ca pe aceste suprafete expuse inghetului fara strat de zapada sa se ia o serie de masuri pentru retinerea zapezii, cultivarea de soiuri rezistente la inghet, terminarea semanatului pana cel mai tarziu in prima decada a lunii octombrie, pentru a permite dezvoltarea lor viguroasa, aplicarea de superfosfat si cenusă.

In cazul cand la suprafata solului se formeaza pojghite de gheata, se impune spargerea acestora prin tavalugire sau grapare.

Seceta se poate manifesta ca fenomen meteorologic in tot timpul anului cu impact mai mare in sezonul cald asupra culturilor, pajistilor, fanetelor, padurilor, livezilor, apelor de suprafata si subterane.

Cantitatile de precipitatii, temperatura medie si cantitatea de caldura pe cele 2 perioade de vegetatie, fiind optime.

Formula climatica dupa Koppen incadreaza acest climat in climatul temperat, continental cu influente mediteraniene, ce se fac simtite prin media temperaturilor din lunile de iarna si existenta in timpul verii a zilelor cu temperaturi tropicale.

Vantul poate influenta fenomenele de uscaciune si seceta, prin procesele de evaporatie si transpiratie, accentuand, atenuand ori intrerupand prin advectionile unor mase de aer umed deasupra zonei aflata in deficit de umiditate etc.

Concluzii

Din **influenta climei asupra mediului** se poate desprinde importanta parametrilor climatici, caracteristicile si rezultanta climei pe o perioada indelungata de timp. Procesele geomorfologice de eroziune, transport si acumulare se desfasoara in directa relatie cu evolutia valorica si distributiva a elementelor si fenomenelor climatice, dintre care temperatura aerului, precipitatiile atmosferice si dinamica maselor de aer cu rol major.

In concluzie, intreaga suprafata a unitatii de relief , este influentata in primul rand de factorii climatici dinamici si apoi de ceilalti factori cum ar fi: gradul de continentalism, distributia valorilor deviatiiilor climatice ale fenomenelor, etc.

In ansamblu sau, clima prezinta trasaturi cu predominanta favorabila, dar uneori se intalnesc manifestari excesive ale climei, de altfel normale pentru o zona de tranzitie climatica, excese datorate potentialului climatic ridicat al acestei subunitati. Cunoasterea genezei climatului si a modului de relationarea a elementelor climatice la scara locala are o importanta cu atat mai mare, cu cat este scara la care se desfasoara totalitatea activitatilor umane.

2.7.SOLURILE

2.7.1. Structura geologica si rocile mame de sol

In cuprinsul perimetrului studiat, rocile mame de sol sunt diferite, functie de formele geomorfologice.

Astfel, ca roci mame de sol se intalnesc luturi prafoase, deluviale, postpliocena care initial a avut textura grea (lutargiloasa). In zona terasei se intalnesc depuneri aluviale vechi formate din argile nisipoase, nisipuri grosiere si nisipuri cu schelet (10-20%) suprapuse pe straturi de pietris ce apar la 1,00-2,00 m adancime, uneori la adancimi mai mici. In zona luncii se gasesc depuneri aluviale lutonispoase carbonatate. In lunca joasa, roca mama este constituita din depuneri noi de luturi argiloase carbonatate, sau nisipuri, carbonatate cu intercalatii de pietris sau alternante de nisipuri si pietrisuri pe alocuri intalnindu-se prundisuri la zi.

2.7.2.Caracterizarea pedologica

Pentru mezozona deci pentru unitatea studziata ca avand influenta si importanta in legatura cu sistemul de zone verzi ale localitatii, s-a facut o investigare de detaliu in cazul microzonei.

Numeroasele tipuri de soluri care se intalnesc in aceasta zona, s-au format ca urmare a diversitatii conditiilor de relief de depresiune, la zona colinara de roca mama, de regimul de precipitatii si ape subterane, de regimul termic si eolian, in fine de invelisul vegetal.

Soluri balane	Chernozomuri
Chernozomuri cambice	Chernozomuri argiloiluviale
Soluri brune argiloiluviale	Soluri aluviale
Soluri gleice	Soluri brune-luvice

În zona se întâlnesc cernoziomuri, cernoziomuri levigate, soluri cenușii și brun – roscate, pentru că în partea de nord a aceluiași câmpii se face trecerea spre soluri brune podzolite, sau chiar soluri podzolice, pe măsura creșterii regimului de precipitații și a scăderii temperaturilor, cernoziomurilor levigate, trec către soluri cenușii de pădure.

În zona piemontana apar solurile brune și brun- roscat de pădure, iar mai spre nord solurile brun podzolite și podzolice.

În apropierea râului Olt, cum și a paraielor mai importante cu albie marcantă,

apar soluri aluviale și aluvio-colunare, cu diferite stadii de evoluție.

Podzolurile s-au format sub influența pădurilor de foioase și a unui regim bogat în precipitații atmosferice.

Aceste condițiuni pedogenetice au permis producerea unor intense procese de levigare a carbonatului de calciu, producându-se astfel debazificarea puternică a complexului adsorbativ, ceea ce a provocat o distrugere a silicatilor primari și formarea de argila și silice coloidală – hidratată.

Hidroxizii de Al, Fe, Mg, și Ti împreună cu acizii humici au alcătuit complexe humico – minerale, care sub influența curentului descendent al apei din sol, au migrat și s-au acumulat în profunzime, formând un orizont B puternic dezvoltat, argilos, lipsit de permeabilitate, producând ca fenomen secundar gleizarea acestuia. Aceste soluri au fertilitatea potențială și efectivă scăzută, tocmai ca urmare a prezenței bolovanilor, a acumulării silicei coloidale, a lipsei unui conținut suficient de humus și elemente nutritive, a acidității puternice reliefată printr-o reacție puternică acidă, a lipsei unei structuri, a pierderii cu ușurință a apei, precum și a cimentării prin uscare.

Solurile brun roscate de pădure podzolite și brun de pădure existente pe porțiunile plane s-au format sub o vegetație predominant arborescentă foioasă, în prezența unui drenaj extern mai bun și a influenței mai evidente a unei vegetații ierboase, care a contribuit la realizarea unei cantități ceva mai mare de humus. Procesele de distrugere a silicatilor primari și formarea argilei și silicei coloidale sunt de intensitate mai slabă, orizontul de acumulare a argilei și a hidroxizilor de Fe, Al, Mg, Ti, fiind mai puțin dezvoltat și prezintă o oarecare permeabilitate.

În cadrul terasei Oltului, solurile s-au format pe depuneri aluviale vechi sub o vegetație arborescentă sau ierboasă.

Pe aluviunile mai vechi, în funcție de dominația vegetației de pădure sau a celei ierboase, s-au format solurile brune sau aluvial brun de pădure.

În zonele depresionare din cadrul terasei, în condițiile unui drenaj intern nefavorabil determinate de textură mai grea a materialului aluvial, și a surplusului de umiditate, s-au format soluri lacovistite și cele aluviale moroganice.

În condițiile existenței panzei freatice la mică adâncime (1-1,5 m) s-au produs atât procese de gleizare cât și de saraturare puternică de suprafață, determinate de evaporarea apei la suprafață, ce antrenează odată cu curentul ascendent și sărurile nocive.

În cadrul teraselor, pe material aluvial relativ vechi, s-au format soluri aluviale brune, cernoziomice și aluvial roscate de padure.

În lunci s-au format soluri aluviale cu grade diferite de humificare iar pe teritoriile aluviale decarbonatate din luncile micilor paraie s-au format soluri aluviale decarbonatate.

2.8. FLORA SI FAUNA

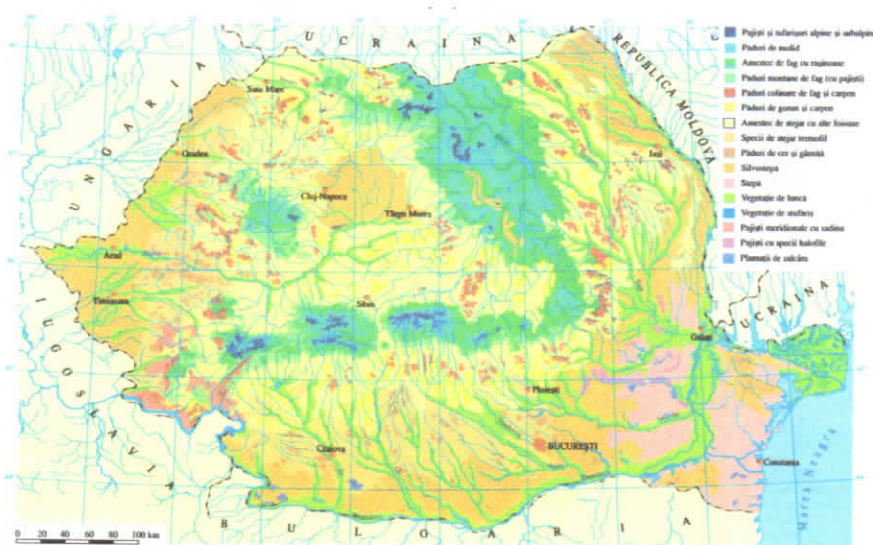
2.8.1. Flora

Vegetația este caracteristică zonei climatice și alături de clima și litologie constituie una din principalele condiții pedoclimatice.

Vegetația lemnoasă a fost răspândită în trecut și chiar în momentul de față există în zona petice de pădure nedefrișată. Aceste petice de pădure din punct de vedere al componenței, sunt specifice zonei de silvostepă: stejar, ulm, carpen, artar, jugastru, frasin, măr salbatic, par salbatic, nuc salbatic, salcam. În lunci și pe terase se întâlnesc formațiuni lemnoase de esență albă (plop, arin, salcie).

În afara de arboret, bogat în specii este și subarboretul; paducel, porumbar, maces, singer, lemn cainesc, rachitisuri - catinisuri, în lunca și pe terasa de lunca.

Pășunile se remarcă prin specii puțin valoroase din punct de vedere nutritiv; *Cynodon dactylon* (pinul gros), *Cirsium arvense* (palamida), *Raphanus raphanistrum* (rapita salbatică), *Agrostena githago* (neghina), *Polygonum aviculare* (troscot), *Medicago lupulina* (trifoiul marunt), *Matricaria inodora* (muștelul), *Plumonia rubra* (plamanarita), *Festuca sulcat* (paius), *Plantago lanceolata* (patlagina), *Sertaria viridis* (mohor), *Centaurea cyanus* (albastră), *Aristolochia clematitis* (curcubetică) *Lothus corniculatus* (ghizdeiul) *Achillea millefolium* (coada soricelului).

HARTA VEGETATIEI

Pe valea râului Olt, datorită condițiilor de umiditate ridicată a solului și naturii aluvionare a acestuia, se dezvoltă o vegetație constituită din plante higrofile, dar și păduri care apar de cele mai multe ori sub forma sleaurilor de lunca sau de zăvoaie. Aceste păduri au ca specii dominante arborii cu lemnul moale: aninul negru (*Alnus glutinosa*), salciile (*Salix alba*, *Salix fragilis*, *Salix purpurea*), plopii (*Populus alba*, *Populus nigra*, *Populus canescens*). Adesea, în pădurile de lunca apar într-o proporție ridicată și specii de frasin (*Fraxinus excelsior*, *F. Angustifolia*). Flora ierboasă însoțitoare este abundentă, foarte caracteristică fiind lăsniciorul (*Solanum dulcamare*), piperul lupului (*Polygonum hydropiper*) și dretele de lunca (*Lysimachia nummularia*).

În plopisuri apar frecvent graminee, iar în salcetele din locurile cele mai joase se dezvoltă o flora higrofila, specifică luncilor.

În lunca se dezvoltă pajisti de *Agrostis alba* și de firuță (*Poa pratensis ssp. angustifolia*) cu diverse plante mezo și mezohigrofile. Dintre plantele ierboase însoțitoare frecvent se întâlnesc: traista ciobanului (*Capsella bursa pastoris*), papadia (*Taraxacum officinale*), muștelul (*Matricaria chamomilla*), cicoarea (*Cychorum intybus*), trifoi tarator (*Trifolium repens*), trifoiș (*Trifolium campestre*), timoftică (*Phleum pratense*), firuță de livadă (*Poa pratense*), coada vulpii (*Alopecurus pratense*), diferite specii de rogoz (*Carex sp.*), obsigă (*Bromus hordeaceum*), vitelar (*Anthoxanthum odoratum*), ghizdei (*Lotus corniculatus*), sovarz (*Origanum vulgare*), turita mare (*Agrimonia eupatoria*), mazariche (*Vicia cracca*), coada soricelului (*Achillea setacea*), ciocul berzei (*Erodium cicutarium*), trei frați patati (*Viola tricolor*), sunătoare (*Hypericum perforatum*), patlagină (*Plantago lanceolata*), *Centaurea micranthos*, macris marunt (*Rumex acetosella*), scai (*Eryngium campestre*), lucerna (*Medicago sativa*), scrantitoare (*Potentilla argentea*, *P. Reptans*), cornuț (*Cerastium crastoides*).

Degradarea prin pasunat este indicată de specii ca laptele cucului (*Euphorbia cyparissias*), barboasa (*Botriochola ischaemum*), firuță cu bulbi (*Poa bulbosa*), flocoșele (*Filago arvensis*), soparlita (*Veronica arvensis*), specii de ciulini (*Carduus nutans*, *C. acanthoides*).

Prezenta luncii Oltului, a lacului și a zonelor de supraumectare din jurul lor a favorizat dezvoltarea vegetației acvatică alcătuită din: săgeata apei (*Sagittaria sagittifolia*), crinul de balta (*Butomus umbellatus*), limbarită (*Alisma plantago-aquatica*), iarba broastei (*Hydrocharis morsus-ranae*), broscarită (*Potamogeton perfoliatus*), bradisul (*Ceratophyllum demersum*, *Myriophyllum verticillatum*). Vegetația palustră este reprezentată de stuf (*Phragmites australis*) și papură (*Typha latifolia*, *T. angustifolia*).

Pe marginea lacurilor și a santurilor pline cu apă cresc stânjenei galbeni (*Iris pseudacorus*), rogozuri mari (*Carex riparia*, *C. acutiformis*), cucuța de apă (*Cicuta virosa*), buzduganul de apă (*Sparganium erectum*), rourică (*Glyceria fluitans*). Fixate pe fundul apelor se dezvoltă foarfeca baltii (*Stratiotes aloides*) și ciurma apelor (*Elodea canadensis*). Pe suprafața apelor se întâlnesc unele plante, la început fixate de fund, apoi plutitoare ca tratelul de apă (*Utricularia vulgaris*) și lîntiță (*Lemna minor*).

În microdepresiunile umede se dezvoltă bogăriile (*Ranunculus sceleratus*), pipirigul (*Juncus conglomeratus*), pipirigutul (*Eleocharis palustris*), izma de balta (*Mentha aquatica*, *M. arvensis*).

Vegetația sagetală se întâlnește în parloage de unde patrunde adesea și pe terenuri virane. Macul de câmp (*Papaver rhoeas*), palamida (*Cirsium arvense*), albastrelele (*Centaurea cyanus*), nemțisorul (*Consolida orientalis*) sunt specifice pentru culturile de păioase, stânjeneii (stânjenelul pitic - *Iris pumila* – numit și rătisoara), ridichea salbatică (*Raphanus raphanistrum*), diferite specii de *Chenopodium*, piciorul cocosului de câmp (*Ranunculus arvensis*) îndeosebi pentru culturi prasitoare.

Vegetația ruderală însoțește așezările omenești și drumurile. Reprezentative în acest sens sunt: bozul (*Sambucus ebulus*), scaietele (*Cirsium lanceolatum*), brusturul (*Arctium lappa*, *A. media*), traista ciobanului (*Capsella bursa-pastoris*), ciulinul (*Carduus nutans*), troscotul (*Polygonum aviculare*), urzicile (*Urtica dioica*, *U. urens*), ciumafaia (*Datura stramonium*).

S-a făcut această precizare, deoarece zona studiată este influențată parțial de flora și fauna existentă în Unitatea Teritorială.

2.8.2. Fauna

Inițial a existat o faună bogată caracteristică pădurilor de cvercinee (stejarete și păduri de amestec de stejar cu alte foioase) și o faună specifică luncilor, ariilor umede, lacurilor și apelor curgătoare. Această faună se mai păstrează numai parțial, pe de o parte

din cauza restangerii masive a padurilor si zavoierilor si pe de alta parte diverselor activitati antropice care au dus la restrangerea si chiar disparitia multor specii, chiar acolo unde padurile sau alte tipuri de biotipuri naturale s-au mai pastrat. In schimb s-au mai adaugat specii legate de terenuri cultivate si chiar de asezari omenesti.

Dintre speciile de mamifere care mai populeaza padurile se remarca caprioara (*Capreolus capreolus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), veverita (*Sciurus vulgaris*), parsul de ghinda (*Eliomys quercinus*), soarecele de padure (*Apodemus sylvaticus*), chitcanul de padure (*Sorex araneus*). Mai numeroase sunt pasarile: turturica (*Streptopelia turtur*), sturzul (*Turdus philomelos*), cintezoii (*Fringilla coelebs*), mierla (*Turdus merula*), toiul (*Sitta europaea*), presura galbena (*Emberiza citrinella*) si diverse rapitoare mici de zi: soimul randunelelor (*Falco subbuteo*), eretele (*Falco verpertinus*), gaia rosie (*Milvus milvus*) si rapitoare de noapte: cucuveaua (*Athene noctua*) si in localitati: cucuveaua pitica (*Glaucidium passerinum*), ciuful de padure (*Asio otus*), huhurezul mic (*Strix aluco*).

Se intalnesc si numeroase insecte defoliatoare ca molia verde a stejarului (*Tortrix viridana*), omida paroasa a stejarului (*Lymantria dispar*), cotarii (*Geometridae*), carabusul de mai (*Melolontha hippocastani*), gandaceii de scoarta (*Ipsidae*), radasca (*Lucanus cervus*), bondari, furnici, viespi, s.a.

In zavoai si in vegetatia palustra (papura, stuf, pipirig) de pe malul apelor isi gasesc adapost si hrana sobolanul de apa (*Arvicola terestri*), diverse specii de broaste, diverse pasari cum sunt: pescarusul albastru (*Alcedo atthis*), codobatura alba (*Motacilla alba*), codobatura galbena (*Motacilla flava*), presura de stuf (*Emberiza schoeniclus*), privighetoarea de zavoii (*Luscinia luscinia*). Pe cursurile mici de apa se intalnesc cleanul (*Leuciscus cephalus*), mreana (*Barbus barbus*), bibanul (*Berea fluviatilis*), caracuda (*Carassius carassius*) si rosioara (*Scardinius erithrophthalmus*). In padure, pe langa mamifere si batracieni, se pot intalni specii de reptile (soparla, sarpe de padure), precum si unele specii colonizate (fazan), pasari de pasaj – sitar (*Scolopax rusticola*).

Prin locurile ierboase se intalnesc adesea cartita (*Talpa europaea*) si gusterul, iar in pajisti cu umiditate mai mare si in gradini: broasca raioasa (*Bufo bufo*), ariciul (*Erinaceus concolor = roumanicus*), soarecele pitic (*Micromys minutus*), libelula si alte insecte ale caror larve se dezvoltă într-un mediu umed.

In maracinisuri si pe terenurile deschise se intalnesc caneparul (*Carduelis cannabina*), vrabia de camp (*Passer domesticus*) si gugustiucii (*Streptopelia decaocto*). Ciorile (cioara neagra – *Corvus corone corone*) au atins un numar atat de mare in unele zone, incat au devenit un element de disconfort fonic si de poluare cu dejectii.

In ansamblu, din punct de vedere biogeografic, teritoriul depresiunii se incadreaza in provincia dacica, iar conform clasificarilor biogeografice actuale se incadreaza in regiunea continentală a Europei.

2.9. RESURSE NATURALE

Zona care a fost analizata este saraca in ceea ce priveste resursele naturale ale subsolului, singurele roci care pot avea diferite folosinte sunt argilele, iar balastul din albia raului Olt poate fi extras in cantitati reduse, doar de localnici, pentru diverse constructii.

Trebuie tinand cont ca rezerva de balast nu se mai regenereaza datorita regimului hidrologic impus in amonte.

In ceea ce priveste resursele naturale de suprafata, zona este considerata a avea un potential redus in productia de:

- energie solara - radiatia globala solara medie anuala pentru zona este de 1450-1500 kWh/m², iar pe fondul unei nebulozitati reduse intre 5,2 si 5,6 zecimi, temperatura aerului in medie ridicata, ingheturile si brumele cu manifestare moderata, umezeala aerului si cantitatile de precipitatii in limite normale pentru o zona piemontana, cu o durata de stralucire a Soarelui de peste 2000 de ore anual, fac din acest areal un loc

propice culturilor de leguminoase si pomi fructiferi si mai putin pentru captarea energiei solare.

Exploatarea acestor surse de energie regenerabila pot produce modificari semnificative asupra peisajului prin texturi, gabarite sau zgomote. Fermele fotovoltaice, daca nu sunt gestionate corespunzator pot determina efecte negative asupra cadrului natural sau a biodiversitatii. Spre exemplu:

- fermele fotovoltaice trebuie amplasate pe terenuri neproductive pentru a nu afecta terenurile arabile valoroase din punct de vedere al eficientei exploatarei;

2.10. TIPOLOGII DE PEISAJ

Peisajul sitului analizat este definit de doua tipologii principale:

- peisajul natural – patrimoniul natural, zone verzi importante in teritoriu, zone umede, habitate, etc.

- peisajul antropic – peisajul construit – patrimoniul construit, rezultatele actiunii antropice, peisajul cultural material si imaterial (tradiții, evenimente, cutume).

Aceasta divizare pe tipologii de peisaj are rolul de a imbunatatii gestionarea acestora in functie de gradul de interventie a factorului uman.

Analiza peisajului se realizeaza pe doua directii principale, complementare:

- analiza sinoptica a peisajului, generala si completa a structurii teritoriului prin analiza diferitelor planuri, texturi si a bazelor de date;

- analiza sensibila, subiectiva a peisajului, a modului de perceptie a acestuia.

Prin valori de peisaj se definesc toate elementele de potential ale acestuia:

- valori productive – ca resursa economica –peisaje cu potential turistic;

- valori ecologice – peisaje cu caracter preponderent natural ce amelioraza calitatea factorilor de mediu si reduc riscurile naturale (inundatii, alunecari de teren);

- valori culturale – peisaje cu valoare de patrimoniu (natural sau construit), peisaje identitare, peisaje cu caracter de unicat sau peisaje culturale.

Pozitia geografica defineste suma relatiilor nemijlocite ale vetrei cu componentele majore ale spatiului geografic - limite de contact intre unitatile de relief, ape, vai, cai de comunicatie, obiective industriale, zone cu specializare, integrate sau periferice localitatii.

Valorificarea intensa a ansamblului de conditii oferite de acest spatiu se exprima printr-o pregnanta presiune umana, cu deosebire in ultimul secol.

Diferentele remarcate in intensitatea elementului social din teritoriu provin din faptul ca in fiecare dintre aceste arii polarizatoare a factorului uman, capacitatea potentiala a habitatului este direct proportionala cu puterea lor de a satisface necesitatile asezarilor sub raportul produsului social, al accesului catre materiile prime pentru constructii, al desfacerii bunurilor, al alimentarii cu apa, al adapostului fata de violentele sociale si naturale. Exista in aceste concentrari determinari ale tipului de oranduire sociale, dar si "ratiuni geografice", diferentieri de ecologie naturala de care colectivitatile rurale si urbane au tinut in mod obiectiv seama atunci cand a fost amplasat in teritoriu.

2.10.1. Peisaje naturale

2.10.1.1. Relatia relief – valea raului, in determinarea tipului de peisaj

Tipul de localizare a asezarii in unitatea de relief

Sub raport antropogeografic se constata ca asezarea care isi inscrie situl in arealul Depresiunii Sfântu Gheorghe a fost conditionata in stabilirea ei de artera importanta de drenaj, Oltul.

Semnificativa este raspandirea in acest spatiu a asezarii, care dovedeste in toate situatiile o adaptare aproape perfecta la particularitatile geografice locale. In cuprinsul formelor de relief cele mai cautate de populatie, de concentrare maxima a asezarii, o

reprezinta localizarea in cadrul vailor, cu luncile si terasele aferente, in aceasta categorie incadrandu-se si zona localitatii;

Localizarea in cadrul vailor Oltului

Valea raului Olt are, in raport cu celelalte doua arii de convergenta umana - tinuturile de contact si interfluviile -, prioritatea in comasarea si concentrarea aglomerarilor rurale, pentru motivul intemeiat din punct de vedere geografic ca valea este o pluralitate de paralelisme ale potentialului de habitat. Raul Olt a creat in lungul lui spatii geografice cu potential cvasiidentific de habitat: facilitati in practicarea agriculturii pe terase si lunci, pe baza accesului la panzele freatice, captate usor cu mijloace simple de sapare a puturilor, folosirea deopotri a raurilor ca surse de hrana si cai de comunicatie, in folosirea drumurilor ce insotesc cursul de apa etc.

Aceste atribute comune ale cadrului natural, oferite de vaile principale din zona, demonstreaza de ce, cu toate diferentierile de ecologie naturala a marilor diviziuni geografice, de care satul a tinut in mod obiectiv seama in procesul umanizarii lor si al organizarii teritoriale a spatiului construit, a imbracat, in unele aspecte, forme identice raportate la amenajarea teritoriului.

Spatiu de terasa - specific vailor raului Olt, cu un cadru geomorfologic mai evoluat, s-a organizat in partile periferice ale acestora, spre contactul cu lunca, pentru a beneficia de fertilitatea ei si de posibilitatile favorabile de alimentare cu apa sau cu campurile, evitand zonele centrale, netede si fertile, catre care se prelungeste in continuarea vetrei teritoriului de munca.

Morfostructural, aceasta asezare din depresiunea Sfintu Gheorghe se incadreaza tipologiei adunate, fiindu-i specifice o serie de subtipuri determinate de textura lor interioara si de influenta unor factori fizico-geografici.

Asezarea adunata de tip concentrat are nucleu bine delimitata, fiind lipsita in cele mai multe cazuri de vegetatie interioara (gradini), iar dispozitia caselor este in general variata.

2.10.1.2. Peisaje de lac si de apa curgatoare

Aceasta categorie de peisaje este puternic vizibila in cadrul sitului datorita reliefului si structurii generate de influenta raului Olt.

Raul creeaza o serie de micro peisaje datorita tipologiei reliefului si structurii geologice pe care le parcurg: cu lunca larga, maluri joase, trasee fara meandre ce formeaza limbi de pamant sau zone insulare foarte reduse.

Poate fi usor asociat cu peisajul rural, pe care de fapt il determina, are rol ecologic in teritoriu ca zona umeda si coridor verde pentru diferite specii de pesti, pasari si mamifere mici, un potential economic si turistic, insa putin valorificat. Peisajul riveran in areale rurale reprezinta un accent in macro-peisaj. El creeaza o linie de tensiune, atractivitate economica si sociala. Astfel, firul de apa aduna elemente cu diferite proprietati si creeaza unitate sociala, ecologica si de imagine.

2.10.2. Peisaje Antropice/Amenajate

Aceste categorii de peisaje sunt specifice parcurilor si zonelor asupra carora omul a intervenit si a modelat spatiul.

Spatiile verzi se compun din urmatoarele tipuri de terenuri din intravilanul localitatilor:

a) spatii verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, gradini, scuaruri, fasii plantate;

b) spatii verzi publice de folosinta specializata:

1.gradini botanice si zoologice, muzee in aer liber, parcuri expozitionale, zone ambientale si de agrement pentru animalele dresate in spectacolele de circ;

2.cele aferente dotarilor publice: crese, gradinite, scoli, unitati sanitare sau de protectie sociala, institutii, edificii de cult, cimitire;

- 3.baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanta;
 c)spatii verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri si baze sportive;
 d)spatii verzi pentru protectia lacurilor si cursurilor de apa;
 e)culoare de protectie fata de infrastructura tehnica;
 f)paduri de agrement.

În acest sens, termenii si expresiile de mai jos au urmatoarele semnificatii:

- a)*parc* – spatiu verde, cu suprafata de minimum un hectar, format dintr-un cadru vegetal specific si din zone construite, cuprinzand dotari si echipari destinate activitatilor cultural-educative, sportive sau recreative pentru populatie;
 b)*scuar* – spatiu verde, cu suprafata mai mica de un hectar, amplasat in cadrul ansamblurilor de locuit, in jurul unor dotari publice, in incintele unitatilor economice, social-culturale, de invatamant, amenajarilor sportive, de agrement pentru copii si tineret sau in alte locatii;
 c)*gradina* – teren cultivat cu flori, copaci si arbusti ornamentali care este folosit pentru agrement si recreere, fiind deschis publicului;
 d)*fisie plantata* – plantatie cu rol estetic si de ameliorare a climatului si calitatii aerului, realizata in lungul cailor de circulatie sau al cursurilor de apa;
 e)*gradina botanica* – gradina in care sunt prezentate colectii de plante vii cultivate in conditii naturale ori de sera, in vederea studierii acestora sau doar pentru curiozitatile pe care le prezinta;
 f)*gradina zoologica* – orice colectie de animale vii, mentinute intr-un amplasament administrat si deschis publicului, in scopul promovarii conservarii biodiversitatii si pentru a furniza mijloace de educatie, informare si petrecere a timpului liber, in relatie cu prezentarea si conservarea vietii salbatice;
 g)*muzeu in aer liber* – institutie care dispune de un spatiu verde neacoperit, special amenajat, in vederea expunerii si studierii unor obiecte de arta, relicve, documente istorice si stiintifice si a educarii publicului;
 h)*baza sau parc sportiv pentru practicarea sportului de performanta* – complex format dintr-un cadru vegetal si din zone construite, special amenajate si dotate pentru practicarea diferitelor sporturi (complex de instalatii sportive);
 i)*parc expozitional* – spatiu verde special amenajat destinat informarii publicului si promovarii unor evenimente;
 j)*spatii verzi aferente locuintelor de tip condominiu* – spatii verzi formate dintr-un cadru vegetal, amplasate adiacent blocurilor de locuinte de tip condominiu, cu rol estetic si de protectie, de ameliorare a climatului si a calitatii aerului;
 k)*padure de agrement* – padure sau zona impadurita in care se realizeaza diferite lucrari in vederea crearii unui cadru adecvat petrecerii timpului liber;
 l)*spatii verzi pentru protectia cursurilor de apa si lacurilor* – plantatii realizate in lungul cursurilor de apa sau imprejurul lacurilor, al caror rol principal este de protectie a acestora;
 m)*culoare de protectie fata de infrastructura tehnica* – plantatii realizate in lungul cailor de circulatie sau in jurul unor instalatii cu potential ridicat de poluare, in vederea ameliorarii calitatii mediului si protejarii infrastructurii aferente.

2.11. RISCURI NATURALE

Unele dintre fenomene meteorologice periculoase au un caracter independent de anotimp, o alta categorie fiind de asemenea conditionata de anotimpul favorabil producerii lor. Principalele fenomene meteorologice periculoase sunt: furtuni, tornade, valuri de caldura excesiva, seceta, inghet, etc.

- Inundatii

In general inundatiile sunt fenomene previzibile datorita faptului ca de la

declansarea fenomenului pana la propagarea in zonele inundabile din aval de baraje, sau a declansarii acumularilor de apa datorate caderilor masive de precipitatii, exista suficient timp pentru avertizare si alarmare.

Conform Legii nr. 575 / 22 octombrie 2001 printre unitatile administrativ teritoriale afectate de inundatii este si situl studiat fiind incadrat la grad de risc ridicat.

- Furtuni, tornade, seceta, inghet, etc

Furtunile si tornadele sunt fenomene imprevizibile, nefiind caracteristice zonei, dar care si-au facut aparitia in ultimii ani. Ele pot afecta cladirile, precum si terenurile agricole.

Seceta, inghetul, precum si valurile de caldura excesiva sun fenomene previzibile, fiind prognozate la nivel national cu aproximativ o saptamana, putand afecta populatia, cat si culturile.

Fenomene distructive de origine geologica

- Cutremure

In urma cercetarii, s-au delimitat mai multe regiuni seismice ce dau cutremurele denumite: vrance, fagarasene, danubiene, panonice, pontice.

Cutremurele vrance sunt cele mai importante, mai ales in ceea ce priveste frecventa si intensitatea. Ele se manifesta intr-o suprafata epicentrala restransa de cca 2000 Km². Cutremurele puternice de Vrancea care a produs in acest secol pierderi umane si materiale considerabile au avut loc in 1940 si 1977. in zone epicentrale s-au deschis fisuri profunde, sarituri ale faliilor si alunecari de teren.

Conform STAS 11 100/1993, zona studiata se situeaza in interiorul izoliniei de intensitate macroseismica I = 8₁ (sapte) pe scara MSK unde indicele 1 corespunde unei perioade medii de revenire de 100 ani.

In conditiile seismice si de teren din Romania, pentru cutremure avand IMR = 225 ani, perioada de control (colt), T_c a spectrelor de raspuns la componentele orizontale ale miscarii seismice are valoarea T_c = 0,70 s pe intreg arealul studiat.

Acceleratia terenului pentru proiectare in zona a_g = 0,20 pe intreg arealul studiat si corespunde unui interval mediu de recurenta de referinta de 225 ani.

Din punct de vedere al acestui fenomen, judetul Covasna este incadrat la gradul de risc scazut.

2.12. PATRIMONIUL CULTURAL – ARII PROTEJATE NATURA 2000

Acestea se afla in vecinatatea municipiului Sfantu Gheorghe dar nu se desfasoara pe teritoriul sitului.

1. IDENTIFICAREA SITULUI

1.1 Tip

K

1.2 Codul sitului

ROSCI0329

1.3 Data completarii

201101

1.4 Data actualizarii

1.5 Legaturi cu alte situri Natura 2000:

J ROSPA0082 F ROSPA0027 J ROSPA0037

Muntii Bodoc - Baraolt Dealurile Homoroadelor

Dumbravita - Rotbav - Magura Codlei

1.6 Responsabili

Grupul de lucru Natura2000

1.7 NUMELE SITULUI : Oltul Superior

1.8 Datele indicarii si desemnarii/clasificarii sitului

Data propunerii ca sit SCI
201101

Data confirmării ca sit SCI
Data confirmării ca sit SPA:
Data desemnării ca sit SAC

2. LOCALIZAREA SITULUI

2.1. Coordonatele sitului

Latitudine N 45° 54' 2"

Longitudine E 25° 32' 56"

2.2. Suprafața sitului (ha)
1.508

2.3. Lungimea sitului (km)

2.4. Altitudine (m)

Min. 459

Max. 601

Med. 496

2.5 Regiunile administrative
NUTS RO073 RO072

% Numele județului

49 Covasna

51 Brasov

2.6. Regiunea biogeografică

Alpina

Continentală Panonică

3.2.c. Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
1337	Castor fiber	250-350 i	C	C		A	B	C	B
1355	Lutra lutra	C				C	B	C	B

3.2.e. Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
2522	Pelecus cultratus	P				C	C	C	C
1134	Rhodeus sericeus amarus	P				C	C	C	C
1138	Barbus meridionalis	P				C	C	C	C
1122	Gobio uranoscopus	P				C	C	C	C
2511	Gobio kessleri	P				C	C	C	C
1145	Misgurnus fossilis	P				C	C	C	C
1149	Cobitis taenia	P				C	C	C	C
1146	Sabanejewia aurata	P				C	C	C	C
1163	Cottus gobio	P				C	C	C	C
1130	Aspius aspius	P				C	C	C	C

3.2.f. Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

Cod	Specie	Populație: Rezidentă	Reproducere	Iernat	Pasaj	Sit Pop.	Conserv.	Izolare	Global
1065	Euphydryas aurinia	P				B	B	C	B

4. DESCRIEREA SITULUI

4.1. Caracteristici generale ale sitului

Alte caracteristici ale sitului:

Raul se formează la contactul dintre masivul calcaros al Hasmasului Mare (1793 m), cu cristalinul masivului Șipotului (1366 m), de la altitudine de 1280 m.

Cod	%	CLC	Clase de habitate
N06	42	511, 512	Râuri, lacuri
N07	9	411, 412	Mlaștini, turbării
N12	10	211 - 213	Culturi (teren arabil)
N14	17	231	Pășuni
N15	17	242, 243	Alte terenuri arabile
N16	2	311	Păduri de foioase
N26	3	324	Habitat de păduri (păduri în tranziție)

La început, în Depresiunea Ciucului, e un rau liniștit, urmând după aceea să străbată zona defileului, în care sunt cantonate câteva stațiuni balneoclimaterice valoroase (Tusnad, Bixad, Malnas), ocolește apoi, pe trei părți, masivul Baraoltului, ratacind lenes, cu bucle largi, prin sesul plan al Depresiunii intercarpatice a Brașovului, unde îi vin în sprijin: Raul Negru (L = 88 km, F = 2.349 km²), Ghimbaselul (L = 6 km, F = 8 km²), Barsa (L = 73 km, F = 937 km²) etc.

Un nou masiv îi iese în cale, acela al Persanilor, pe care-l străbate prin defileul de la Racos (12 Km lungime), mai puțin impunător decât primul.

În Țara Oltului (depresiunea Făgărașului), raul capătă iarăși caracter de ses, meandrand printre malurile joase, împins permanent spre dreapta de numeroși afluenți făgărașeni (aproximativ 20 mai importanți) scurți, dar viguroși, revarsându-se frecvent în punctele de întâlnire cu Oltul. Cibinul (L = 82 km, F = 2.194 km²), Hartibaciul (L = 110 km, F = 1.025 km²) și Sadu (L = 60 km, F = 278 km²), acesta de pe urmă cu amenajări complexe, îi aduc ultimele cantități de apă pe teritoriul Transilvaniei, caci, după unirea cu acesta, Oltul traversează Carpații Meridionali, ajunge în pitorescul defileu Turnu Roșu – Cozia, întrerupt doar de Depresiunea largă a Lovistei, în cuprinsul careia primește Lotrul, ale cărui izvoare pornesc de sub masivul Parângului.

4.2. Calitate și importanță:

Situl conține habitate încadrate în categoriile de bonitate optim și corespunzător, pentru castor. Deosebit de valoroase (calitativ și cantitativ) pentru această specie sunt habitatele mlăștinoase din sectorul Făgăraș-Porumbacu de Jos.

4.3. Vulnerabilitate:

Braconajul reprezintă principala activitate cu impact negativ asupra diversității biologice a zonei.

4.4. Desemnarea sitului (vezi observațiile privind datele cantitative mai jos):

4.5. Tip de proprietate:

4.6 Documentație:

Claudiu PAȘCA (ICAS Brașov), Georgeta IONESCU (ICAS Brașov), George SÂRBU (ICAS Brașov), Marius POPA (ICAS Brașov), "Cercetări privind eco-etologia castorului Castor fiber în România".

Claudiu PAȘCA (ICAS Brașov), George SÂRBU (ICAS Brașov) - Evaluări în teren, 2009-2010;

4.7. Istoric (se va completa de către Comisie)

Data	Campul modificat	Descriere

5. STATUTUL DE PROTECȚIE AL SITULUI ȘI LEGĂTURA CU SITURILE CORINE BIOTOPE

5.1. Clasificare la nivel national si regional

5.3. Relatiile sitului descris cu siturile Corine biotop

Cod Suprapunere % Nume

J049BV

* ##### DUMBRAVITA

6. ACTIVITĂȚILE ANTROPICE ȘI EFECTELE LOR ÎN SIT ȘI ÎN VECINĂTATE

6.1. Activitati antropice, consecintele lor generale si suprafata din sit afectata

- Activități și consecințe în interiorul sitului

Cod Activitate	Intensitate % Infl.				
170 Cresterea animalelor	C 10 -	300	Extragere de nisip si pietris	C	1 -
243 Braconaj, otravire, capcane	A 1 -	830	Canalizarea	A	15 -
701 Poluarea apei	C 30 -	101	Modificarea practicilor de cultivare	A	0 -

- Activități și consecințe în jurul sitului

Cod Activitate	Intensitate % Infl.				
100 Cultivare	C 50 -	101	Modificarea practicilor de cultivare	A	0 -
110 Utilizarea pesticidelor	B 5 -	170	Cresterea animalelor	C	20 -
243 Braconaj, otravire, capcane	A 1 -				

6.2. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Situl nu are custode.

Planuri de management ale sitului:

Situl nu are intocmit plan de management.

2.13. CONTEXTUL LOCAL AL DEZVOLTĂRII

Agenda teritoriala a Uniunii Europene 2020 mentioneaza, printre provocarile si potentialele dezvoltarii teritoriale, „pierderea biodiversitatii; patrimoniul natural, peisagistic si cultural vulnerabil”, atragand atentia asupra prioritatilor vizand „gestionarea si conectarea valorilor ecologice, peisagistice si culturale ale regiunilor”. Articolul 38 precizeaza ca valoarea ridicata a peisajelor urbane si rurale europene trebuie protejata si sporita din punct de vedere calitativ, ca atuu pentru dezvoltare, in legatura cu posibilitatea crearii de „locuri de munca ecologice”, cu diversificarea functiilor recreative, cu procesul de consolidare a identitatii locale si regionale.

Dupa 1990, Romania a aderat rapid (1990-1996) la principalele conventii internationale ale UNESCO si Consiliului Europei din domeniul protejarii patrimoniului cultural si natural, consolidand un sistem legislativ si operational diferit de cel al perioadei anterioare. Transformarile de dupa 1990, generate de reasezarea populatiei in teritoriu, de extindere generalizata a arealelor locuite in defavoarea celor naturale au avut efecte grave asupra patrimoniului natural, cultural si peisajului.

Cercetarea s-a bazat pe aceasta observatie preliminara, care vizeaza toate domeniile legate de politicile patrimoniale, incercand sa puna in lumina principiile care trebuie sa guverneze dezvoltarea teritoriala precum si palierul in care o echilibrare a

obiectivelor de dezvoltare teritoriala si de conservare a valorilor patrimoniale naturale si culturale este posibila.

Obiectivele studiului sustin problematica mentionata mai sus si contribuie la conturarea unei strategii de dezvoltare teritoriala:

- Evaluarea modului de protectie/conservare a ariilor cu potential natural, cultural si peisajer
- Evaluarea problemei protectiei padurilor virgine sau cvasi-virgine si a altor elemente specifice referitoare la paduri
- Determinarea ariilor naturale cu regim special de protectie care necesita sprijin si investitii suplimentare
- Determinarea arealelor cu calitati naturale si/sau culturale remarcabile (cu valoare peisajera deosebita) si a arealelor ce necesita recalificare (protectie suplimentara) si stabilirea masurilor speciale de protectie
- Formularea unor directii pentru crearea unui sistem national de protectie a peisajelor si de coordonare a evolutiei acestora la nivel teritorial
- Stabilirea unor politici si programe de protejare si valorificare a specificului cultural la nivelul regiunilor si microregiunilor (corelarea retelei nationale de zone protejate cu retelele europene si regionale)
- Corelarea politicilor durabile de protectie si conservare a patrimoniului natural si cultural cu strategiile de dezvoltare locala si teritoriala.

3.SINTEZA ANALIZEI

Pentru o dezvoltare durabila a peisajului trebuie aplicate masuri ce se refera la imbunatatirea accesibilitatii, a conditiilor de viata, a mediului natural, conservarea patrimoniului cultural si natural, promovarea unui turism bland (la scara mica), incurajarea dezvoltarii pentru o accesibilitate facila catre serviciile publice, adoptand o atitudine de sustinere si promovare a mediului natural.

Peisajul natural - suprafetele invecinate terenurilor arabile (paduri, rauri) - se bazeaza pe aspectul calitativ si nu neaparat pe cel cantitativ protejand identitatea fiecarui loc; presupune crearea de planuri de protejare si intretinere pentru fiecare dintre arealele naturale (fasii de protectie, pasuni);

Peisajul cultural - cuprinde monumentele din localitate - are ca scop conservarea si revitalizarea valorii culturale a constructiilor precum locuinte, constructii religioase etc.; include de asemenea si un plan de incurajare a festivalurilor, activitatilor traditionale si activitatilor culturale caracterizate ca bunuri culturale de mare valoare.

Sunt necesare masuri de gestionare a peisajului:

- **Gestionarea peisajelor fragile prin reducerea riscurilor naturale:**
 - Masuri de reducere a riscurilor la inundatii prin lucrari hidrotehnice de-a lungul Oltului;
 - Masuri de reducere a riscurilor la seceta prin implementarea de sisteme de irigatii pentru culturile agricole;
 - Masuri de reducere a surselor de poluare a factorilor de mediu;
- **Gestionarea biodiversitatii in cadrul zonelor**
Incurajarea inverzirii- vegetatie inalta si medie ce sustine cadrul de viata si zonele de retragere pentru fauna asociata.
- **Gestionarea relatiei dintre antropoc si natural**
 - Amenajarea bazinului Oltului pentru incurajarea relatiei dintre peisajul antropoc si cel natural;
 - Valorificarea peisajelor specifice din zona periferica (peisaje spontane si efemere, specific locale, identitare);
 - Amenajarea de structuri turistice de loisir si agrement .

3.1. Valori de peisaj

La nivelul peisajului cu puternic potential de valorificare se remarca in primul rand zona generata de catre raul Olt, care ofera atat identitate locala cat si dezvoltare teritoriala prin rolul sau de axa naturala structuranta. Aceasta prezinta un potential de diversificare a peisajului prin crearea unor secvente strans legate de structura reliefului si a specificului local. Astfel tranzitarea in apropiere a zonei de la nord la sud de drumul national DN 12 (E578), poate influenta peisajul prin plantarea de pomi, limitrof caii de circulatie, in functie de varietatea acestora marindu-se atractia pentru un coridor de circulatie modern. Aceasta trebuie corelata cu rolul vegetatiei ca perdea forestiera.

Fondul forestier identificat este de importanta redusa atat din punct de vedere al componentei cat si repartitiei in spatiul unitatii administrative – teritoriale.

De asemenea, zona sitului fiind delimitata la vest de raul Olt, iar la est de circulatie, panorama vizibila din drumul principal este redusa pantru a fi exploatata peisagistic.

3.2. Disfunctii

Din punct de vedere al peisajelor valoroase cel mai semnificativ element privind fragilitatea acestora este lipsa unui sistem complex de relatii care sa intareasca pozitia si importanta acestora in teritoriu. De asemenea la aceasta se adauga si utilizarea spontana si neadecvata a potentialului natural aparut in lipsa structurilor specifice. Aceste interventii produc intr-un timp foarte scurt modificari semnificative ale peisajului identitar.

Disfunctiile principale din teritoriu:

- Slaba valorificare a potentialului hidrografic;
- Patrimoniul natural nu este valorificat in scop turistic;
- Patrimoniul arhitectural si cultural nu sunt;
- Interesul scazut al populatiei fata de mentinerea traditiilor si mestesugurilor;
- Patrimoniu istoric si cultural insuficient valorificat si promovat;
- Degradarea cailor de comunicatie care asigura accesul in zona poate determina izolarea teritoriului;
- In teritoriu nu exista targuri amenajate pentru promovarea produselor locale si traditionale;
- Teritoriul este in mica masura atractiv petru tineri, datorita lipsei locurilor de munca si a spatiilor de recreere

4. CONCLUZII SI PROPUNERI

4.1. Elemente structurante de macropaisaj

Peisajul natural la nivel macro, in care se incadreaza situl are urmatoarele componente structurante de baza:

- cursul raului Olt;
- lacul format;
- relieful de terasa in trepte;
- insula existenta.

Relieful de terasa determina o desfasurare a zonei construite extensive fara restrictii create de relief din cauza declivitatilor mici pe nivel. Terenul plat cu diferentele mici de altimetrie este omogen si neutru fara puncte de interes care sa influenteze silueta sitului.

Elementele restrictive in dezvoltarea in teritoriu a sitului sunt reprezentate de lunca si cursul Oltului, dar si de prezenta zavoaielor limitrofe cursului de apa si a campului inalt.

Dezvoltarea spatiala adecvata acestui model - amprenta ocontribuie la crearea unei imagini identitare a spatiului.

Analizand peisajele fragile si valorile de peisaj se propun recomandari in vederea protejarii, gestionarii si amenajarii peisajului din cadrul sitului. Astfel, se propun 2 tipuri de zone de interventie in functie de tipologiile si caracteristicile de peisaj. Recomandarile formulate vor fi generale pentru categorii de peisaje sau unitati administrativ teritoriale si specifice pentru puncte cheie din teritoriu. Acestea vor propune diferite tipuri de interventii asupra peisajelor precum:

ZONE CU INTERVENTII CONTROLATE - Peisaje ce necesita gestionare:

Peisajele antropice – prin promovarea peisajelor specifice si utilizarea rationala a resurselor naturale. Pentru o dezvoltare durabila a peisajelor dezvoltate trebuie aplicate masuri ce se refera la imbunatatirea accesibilitatii, a conditiilor de viata, a mediului natural, conservarea patrimoniului cultural si natural, promovarea unui turism bland (la scara mica), adoptand o atitudine de sustinere si promovare a mediului natural (environmentally – friendly).

Gestionarea peisajelor fragile prin reducerea riscurilor naturale:

- Masuri de reducere a riscurilor la seceta prin implementarea de sisteme de irigatii pentru plante;
- Masuri de reducere a surselor de poluare a factorilor de mediu;
- Zone ce necesita impaduriri / perdele de protectie pentru reducerea efectelor vanturilor si poluarii atat fonice cat si a aerului.

Gestionarea biodiversitatii in cadrul zonelor naturale de suprafete mari prin incurajarea inverzirii- vegetatie inalta si medie ce sustine cadrul de viata si zonele de retragere pentru fauna asociata.

Gestionarea relatiei dintre urban si natural prin gestionarea zonelor prin proiecte de amenajare peisagistica si reducere a surselor de poluare.

ZONE CU INTERVENTII DIRECTIONATE - Peisaje ce necesita amenajari

- Amenajarea de puncte de loisir si agrement.
- Amenajarea peisagistica a intrarilor principale in sit, posibilitatea extinderii spatiului viitorului parc pe celalalt mal al raului.
- Realizarea de proiecte integrate impreuna cu sistemul de spatii verzi si spatiile publice.
- Utilizarea potentialului ecologic si de loisir a cursului de apa din sit prin amenajarea de structuri turistice de loisir si agrement – turism de week-end – pe cursul raului Olt, ca zone turistice – crearea unei retele de puncte turistice. Dezvoltarea amenajarilor de tip secvential de-a lungul acesteia prin promovarea diferitelor tipologii de peisaje pe care le strabat.
- Utilizarea resurselor naturale de patrimoniu pentru incurajarea turismului ecologic si stiintific.
- Promovarea unor peisaje amenajate specific functiunilo scontate.

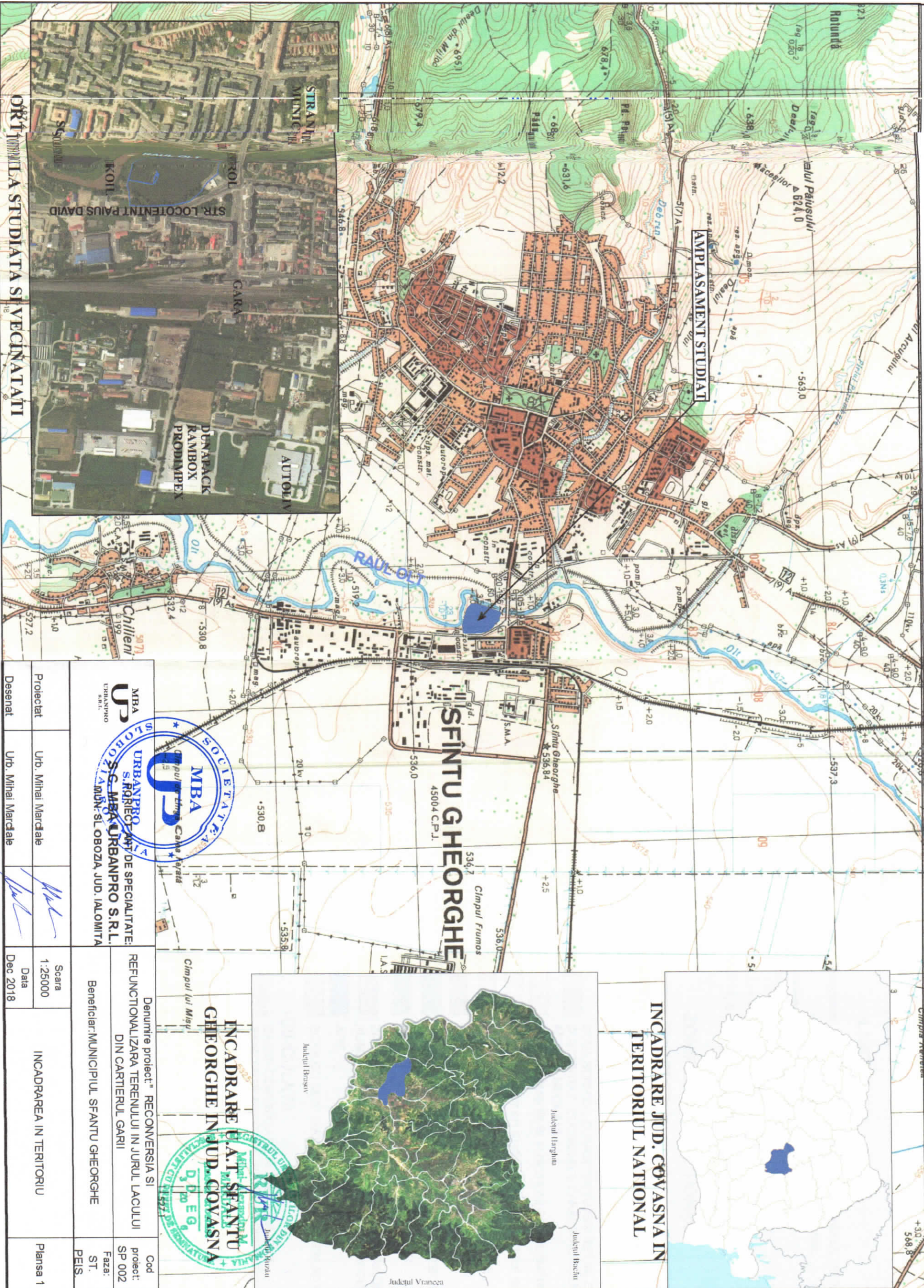
Intocmit de:

Urb. Mihai Mardale

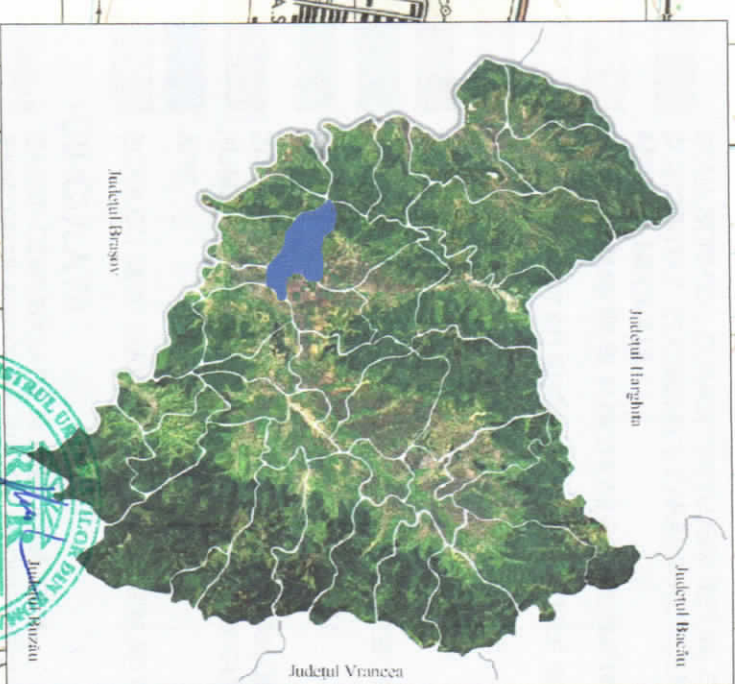

1. INCADRAREA TERITORIULUI

RECONVERSIA SI REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI
IN JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GARII
Mun. Sfantu Gheorghe, jud. Covasna

INCADRARE JUD. COVASNA IN
TERITORIUL NATIONAL

INCADRARE LA SCALA
GHEORGHE IN JUD. COVASNA

MBA
URBANPRO
S.R.L.
Calea Muzului 11
530080 Sfantu Gheorghe, jud. Covasna

Denumire proiect: RECONVERSIA SI
REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI IN JURUL LACULUI
DIN CARTIERUL GARII

Beneficiar: MUNICIPIUL SFANTU GHEORGHE

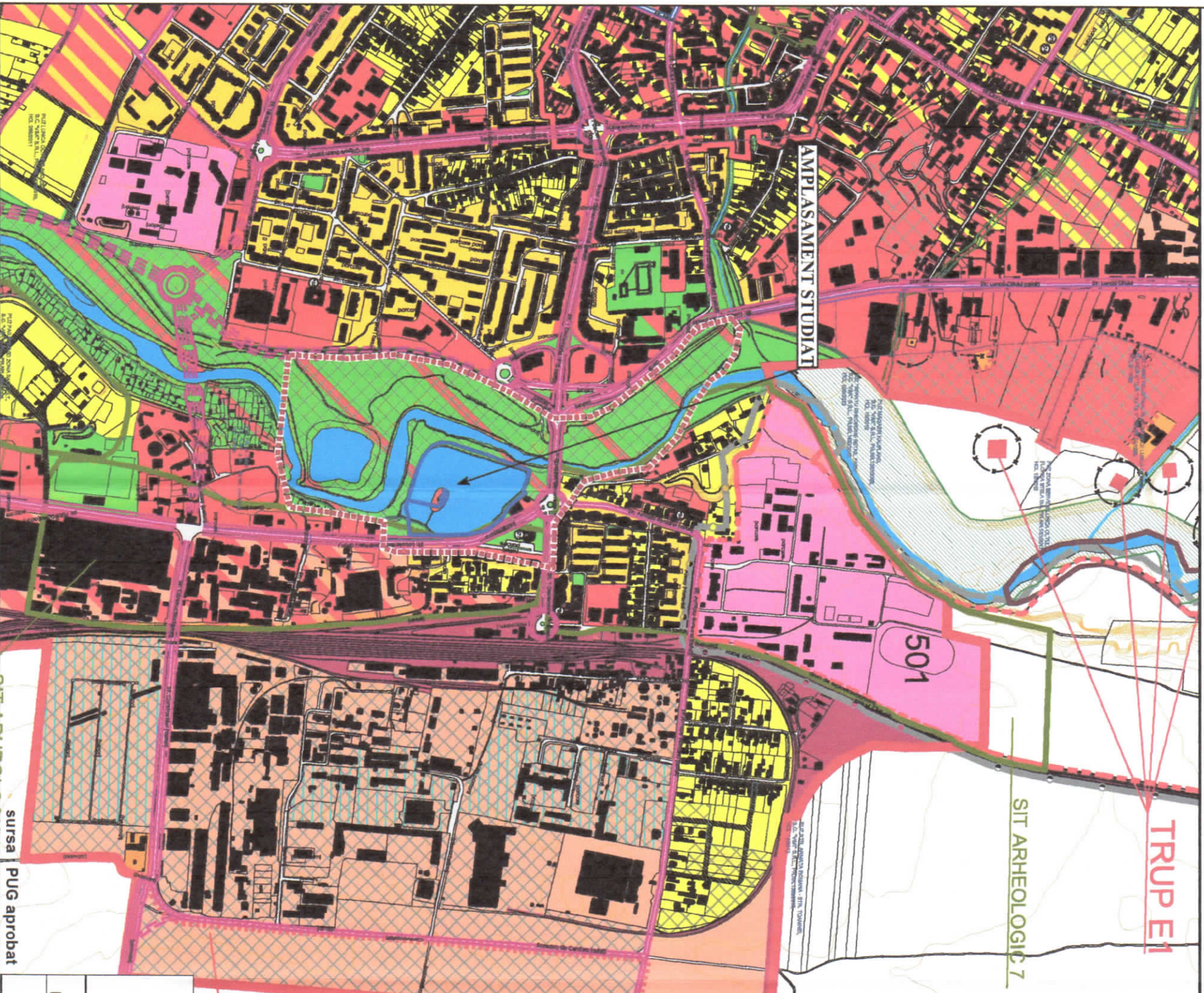
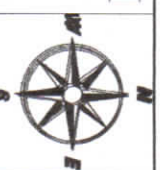
Cod
proiect:
SP 002
Faza:
ST.
PEIS.

Proiectat	Urb. Mihai Marcule	Scara 1:25000
Desenat	Urb. Mihai Marcule	Data Dec 2018

PROIECTAREA STUDIATA SI VICINATATI

2. INCADRARE IN PUG

RECONVERSIA SI REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI
IN JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GARI
Mun. Sfantu Gheorghe, jud. Covasna

LEGENDA

-LIMITE

- LIMITA INTRAVILANULUI CONSTRUIBIL PROPUIS
- LIMITA INTRAVILANULUI CONSTRUIBIL

- AMPLASAMENT STUDIAT

- ZONA STUDIATA

- TRUP A, B, TRUPURI PROPUSE
- C, J

-ZONIFICARE FUNCTIONALA

- ZONA CENTRALA
- ZONA INSTITUTII PUBLICE, SERVICII, COMERT, INVATAMANT
- ZONA INSTITUTII PUBLICE, SERVICII, COMERT SI LOCUINTE
- ZONA SERVICII, COMERT(INCLUSIV RETAIL, CASH&CARRY) SI ACTIVITATI ECONOMICE FARAIMPACT SEMNIFICATIV ASUPRA MEDIULUI
- ZONA LOCUINTE SI FUNCTIUNI COMPLEMENTARE
- ZONA ACTIVITATI ECONOMICE INDUSTRIE SI DEPOZITARE
- ZONA GOSPODARIE COMUNALA, CIMITIRE
- ZONA CAI DE COMUNICATIE FEROVIAARA SI AMENAJARI AFERENTE
- SPATII VERZI, AGREMENT, SPORT, PROTECTIE
- ZONA AGREMENT CULTURAL-EDUCATIV, LOISIR, SPORT, SPATII VERZI
- ZONA CONSTRUCTII AFERENTE LUCRARILOR PENTRU ALIMENTARE CU ENERGIE ELECTRICA SI CU GAZ METAN APE
- ZONA CU DESTINATIE SPECIALA (ZDS M.AP.N/M.A.I.)

-CIRCULATII

- CAI DE COMUNICATIE RUTIERA MAJORA EXISTENTE PROPUSE PENTRU MODERNIZARE
- CAI DE COMUNICATIE RUTIERA PRINCIPALE EXISTENTE PROPUSE PENTRU MODERNIZARE
- CAI DE COMUNICATIE RUTIERA PROPUSE TIP CENTURA
- CAI DE COMUNICATIE RUTIERA MAJORA PROPUSE
- CAI DE COMUNICATIE RUTIERA PRINCIPALE PROPUSE

URBANPRO S.R.L.
S.C. MBA URBANPRO S.R.L.
C.A. SLOBOZIA, JUD. IALOMITA

Denumire proiect: RECONVERSIA SI
REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI IN JURUL LACULUI
DIN CARTIERUL GARI

Cod
proiect: SP 002
Faza: ST.
PEIS

Beneficiar: MUNICIPIUL SFANTU GHEORGHE

Proiectat

Urb. Mihai Mardale

Scara
Data

1:10000
Dec 2018

INCADRAREA IN PUG

Planşa 2

sursa PUG aprobat

Desenat

Urb. Mihai Mardale

Dec 2018

INCADRAREA IN PUG

Planşa 2

3. SITUATIEA EXISTENTA

Peisaj in trepte – zona de trecere de la terasa joasa la terasa inalta se face in trepte ascendente, un rol important in configurarea reliefului avand raul Olt, care dreneaza zonele inalte.

Peisaj in trepte

Peisajul aferent cursului de apa - de-a lungul vaili raului Olt, cu malurile apx. uniforme, cotele fiind in general corespodente pe ambele maluri, cu perspective directionate si suprapunere de planuri prin cursul puternic meandrat, cu o anumita dinamica a peisajului datorata formatiunilor rezultate in urma actiunii cursului raului.

Peisajul aferent cursului de apa

Peisaj acvatic de lac – in centrul sitului, cu perspective deschise, un peisaj preponderent caracterizat prin oglinda de apa.

Peisaj acvatic

RECONVERSIA SI REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI
IN JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GARI

Mun. Sfantu Gheorghe, jud. Covasna

MB URBANPRO S.R.L.		Denumire proiect: " RECONVERSIA SI REFUNCTIONALIZAREA TERENULUI IN JURUL LACULUI DIN CARTIERUL GARI	
S.S. MBA URBANPRO S.R.L. -MUN. SLOBOZIA, JUD. IALOMITA		Beneficiar: MUNICIPIUL SFANTU GHEORGHE	
Proiectat	Urb. Mihai Mardale	Scara	1:2000
Desenat	Urb. Mihai Mardale	Data	Dec 2018
SITUATIE EXISTENTA			